INTENCIONS DE PREGÀRIA EN LES MISSES

Dissabte dia 14.- Sant Sant Serapi, primer màrtir mercedari.
Vespre (festiva), 20 h..- Jaume Tuset Berenguer
Josep Pi i esposa Joana Puigdomènech
Rosita Esteve Duran

Diumenge dia 15.- DIUMENGE 33 DE DURANT L'ANY. Sant Albert el Gran, bisbe i doctor de l'Església
9 h.- Difunts família Planas Tuset.
Josep Mª Aymerich Costa.
12:30 h.- Teresina Masana

Dilluns dia 16.- Santa Margarida i Santa Gertrudis
Vespre, 20 h.- Teresina Masana

Dimarts dia 17.- Santa Isabel d'Hungria
Matí, 9 h.- Teresina Masana
Vespre, 20 h..- Missa

Dimecres dia 18.- Dedicació de la Basílica de Sant Pere i Sant Pau
Matí, 9 h.- Teresina Masana
Vespre, 20 h..- Jordi Arnabat Vives (7è. aniv.) i Miquel Siñol Poch (5è. aniv.)

Dijous dia 19.- Sant Fost i Sant Crispí
Matí, 9 h.- Modesta Casas
Vespre, 20 h..- Acció de gràcies per 49 aiversari casament de Lluís i Eulàlia.
Àngela (1r. aniv.) i Vicenç Capellades Nicolau.

Divendres dia 20.- Sant Octavi i Sant Silvestre
Matí, 9 h.- Modesta Casas
Vespre, 20 h..- Esposos Antonio Pastor i Margarita Mayor i Oleguer Boloix.

Dissabte dia 21.- Presentació de la Mare de Déu
Vespre (festiva), 20 h..- Pere Roig i Roig, Mercè Roig Canella i fills Martí i /Montserrat.
Montserrat Aymerich i Pere López.

Diumenge dia 22.- SOLEMNITAT DE CRIST REI
9 h.- Família Martí Tuset
Esposos Joan Marcè i Pepi i intencions de la família.
12:30 h.- Esposos Isidre Prats (15 aniv.) i Maria Almirall.
Roser Munné (de les amigues)
Joan Perals Sàbat i esposos Llúcia Gómez.

Parròquia de Sant Vicenç Màrtir

VIDA PARROQUIAL

Plaça de Sant Jordi, 4-6 **Telf. 93 656 02 01**
08620 Sant Vicenç dels Horts **Bisbat de Sant Feliu de Llobregat**
www.vidaparroquial.cat ***santvicenc685@bisbatsantfeliu.cat***
Parròquia Sant Vicenç, màrtir ***@vidaparroquial***

Diumenge 33 de durant l'any. **15 DE NOVEMBRE DE 2020. Nº 44**

SALM 128 (127): FELIÇ TU, FIDEL DEL SENYOR

Feliç tu, fidel del Senyor,
que vius seguint els seus camins!
2 Menjaràs del fruit del teu treball,
seràs feliç i tindràs sort.
3 La teva esposa fruitarà com una parra,
dins la intimitat de casa teva;
els teus fills seran com plançons d'olivera
al voltant de la taula.
4 És així com els fidels del Senyor
seran beneïts.
5 Que el Senyor et beneeixi des de Sió!
Que tota la vida puguis veure
prosperar Jerusalem!
6 Que puguis veure els fills dels teus fills!
Pau a Israel!

Comentari del P. H. Raguer: **la família cristiana**
La pau i el benestar de la família són una benedicció de Déu. Cal donar-ne gràcies.

El salmista canta la sort del qui viu seguint els camins del Senyor. Expressa com seran beneïts els fidels del Senyor: tot els hi anirà bé!

Després, en la vida, potser no és ben bé així... però no deixarem de recordar l'ideal que Déu ens proposa i contemplar-lo com una fita, com un desig i com una pregària... I saber valorar el que tenim: poder "*menjar del fruit del teu treball*", ser feliç i tenir sort, tot com un do pel qual ens cal donar gràcies a Déu.
El salm explicita aquest "*ser feliç*" amb la visió d'una família on "*la teva esposa fruitarà com una parra dins la intimitat de casa teva; i veuràs els fills com plançons d'olivera al voltant de la taula*".
Tant la parra (la vinya) com l'olivera són productes característics del país i símbols d'Israel.
La família, molt valorada ja des de la primera pàgina de la Bíblia com volguda per Déu, esdevé l'aspiració del bon israelita. La dona que fruita com la parra i la família d'on broten els fills com plançons d'olivera, tots compartint la taula, símbol de comunió i pau. Vet aquí el goig del fidel del Senyor.
Els salms són fruit d'un temps, d'una cultura. Les imatges potser no són les que avui usaríem, però tenen una força poètica i un fons religiós que tots podem usar, fins i tot, en el cas del salm que ens ocupa, els qui ni ens hem casat ni tenim fills. Això no treu de poder lloar Déu i donar-li gràcies per la pau i el benestar de la família i pels dons que ens vénen d'Ell.
I encara sembla que el salmista acaba la seva pregària recordant i pregant per la família de l'esperit, per a nosaltres l'Església. Que també la puguem veure prosperar i gaudeixi de la pau: "*Que el Senyor et beneeixi des de Sió (la ciutat de David). Que tota la vida puguis veure prosperar Jerusalem. Que puguis veure els fills dels teus fills. Pau a Israel".* De la família de la carn a la família de l'esperit, l'Església.
Aquest és el salm responsorial d'aquest diumenge. I ve precedit per un text (Pr 31, 10-13. 19-20. 30-31) que exalça el do d'una bona esposa.

Mn. Antoni Roca

ACTIVITATS

- ✓ **CONDOLENÇA**
  La donem a la família de la **Teresina Masana i Casas**, que morí el passat dia 7, a l'edat de 83 anys. Que els Senyor l'hagi acollit a la seva glòria per la seva misericòrdia. La recordem amatent per servir la parròquia i estimar-la, de participar en les celebracions i actes de pietat. La freqüència en la participació dels sagraments ens fa pensar amb una vida espiritual intensa, en el valor de la fe que cal cultivar com la noia assenyada que anava alimentant la llum de la seva fe perquè quan el Senyor vingués la trobés ben disposada. Que reposi en la pau del seu Senyor. Gràcies, Teresina!

- ✓ **ESPAI DE PREGÀRIA AMB EXPOSICIÓ DEL SANTÍSSIM**
  Es retarda fins el dilluns, dia 23, a ¼ de 8 del vespre.

EL REPTE DE LA FRUSTRACIÓ

En aquests mesos interminables de pandèmia resulta molt dolorós anar coneixent a través dels mitjans les xifres creixents de persones mortes i ingressades als hospitals, i les xifres també creixents de tancaments d'empreses i de persones a l'atur. Però per mi també resulta dolorós conèixer contínuament casos de persones i de col·lectius que als carrers o a les cases se salten tranquil·lament les normes de protecció i de seguretat, de manera lleugera o fins desafiant, però sempre posant en perill la vida d'altres persones i l'economia del país.

Aquests dies també m'ha resultat dolorós veure el trist espectacle que ha protagonitzat l'expresident dels Estats Units Donald Trump negant-se a acceptar la derrota a les eleccions del seu país i a cedir el càrrec amb l'elegància i el respecte que se li hauria d'exigir.

Potser penseu que una cosa no té a veure amb l'altra, però jo hi veig un factor comú que em preocupa perquè posa de manifest una mancança cada vegada més generalitzada. Em refereixo al fet de no saber perdre, de no saber acceptar les adversitats i les contrarietats de la vida, en definitiva, a la incapacitat de fer front a la frustració.

Ni la cultura del consumisme ni la cultura del "*like*" i dels seguidors a les xarxes socials ni el materialisme creixent ajuden a que aprenguem a perdre. I és una llàstima, perquè saber acceptar de manera serena l'adversitat és un component clau del nostre creixement com a persones i, en conseqüència, un requisit imprescindible per a la nostra felicitat. L'adversitat i la frustració són inevitables a la vida, de manera que saber assumir-les ens ajuda a no ensorrar-nos davant del que és inevitable i a fer més acceptable la vida per a tots.

Trobo que als cristians ens hauria de doldre més que a les altres persones veure aquests comportaments poc madurs i alhora ens hauria de costar menys acceptar serenament les frustracions, perquè som conscients que la creu és al nucli de la nostra fe.

Joan Ferrés Prats